

opmærksom paa, at de lokale Baner ere Fødebaner for Stambanerne (*Birck*: Ja, det ere de). Ja, det ere de, siger det ærede Medlem, og følgelig bidrage de lokale Baner netop derved til, at Stambanerne komme til at give et større Udbytte. — Og saa vil jeg nok spørge: Hvordan vil det ærede Medlem fordele en saadan Udgift som den paa 22 Mill. Kr. til Københavns Personbanegaard? Hvad skal den fordeles paa? (*Birck*: Til Stambanen). Til Stambanen! Hvilken Stambane? (Ophold). Det ærede Medlem svarer ikke — jeg tror, det vil være lidt vanskeligt med Fordelingen.

Maa jeg i denne Forbindelse sige, at det undrede mig lidt, at da det ærede Medlem fra Søndervinge (Rasmus Hansen) i Aftes kørte op med de mange Millioner, nævnede han ikke de 22 Mill. til Københavns Personbanegaard. Der er paa Finanslovforslaget opført 1½ Mill. Kr. til Københavns Personbanegaard. Den var jo det ærede Medlems Bedrift, og han er for saa vidt Skyld i, at det Underskud, vi nu i det kommende Aar faa og i Aar have, er forøget med det Beløb, som Bidraget til Bygningen af Københavns Personbanegaard udgør.

Eller hvordan vil det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (*Birck*) fordele de 10 Mill. Kr., som skulle bruges til Bygningen af det nye Dobbeltspor paa Fyn? Det bliver vist ogsaa vanskeligt. Nej, jeg tror, det ærede Medlem bliver nødt til at opgive denne Fordeling. Han maa vist hellere, ligesom vi andre, tage det hele under eet og saa være enig med mig i, at Statsbanerne skulle helst forrente sig. Thi, som jeg nævnede før, hvis man fulgte mig paa det Omraade — og jeg tror, jeg har adskillige Meningsfæller i dette Ting, selv om det ærede Medlem og hans Parti og andre svigte —, vilde man paa den Maade kunne faa et Par Millioner mere Indtægt af Statsbanerne. Naar man i dette Øjeblik kan rejse fra Skagen til Gedser for ca. 7 Kr. i lukket Vogn og med Varme og Belysning, er det overordentlig billigt, og selv om man skulde give en Krone mere derfor, tror jeg, ingen vilde trykke sig ved det. Paa den Konto vilde man indvinde 1½—2 Mill. Kr., og det var dog en rar Skilling at have i pengeknappe Tider. Saa kunde der blive Raad til, som den højtærede Landbrugsminister nærere Ønske om, at laane 1 Mill. Kr. mere ud til Husmændene til Oprettelse af Statshusmandsbrug. Og hvis vi ikke ville gaa til at lade Statsbanerne

forrente sig, er Forholdet jo faktisk det, at saa skulde Skatterne skabe Balancen, og saa bliver det i Virkeligheden Skatteyderne, der komme til at betale for dem, der rejse.

Jeg skal saa med et Par Ord henvende mig til den højtærede Konseilspræsident. Jeg stillede forleden den højtærede Konseilspræsident det Spørgsmaal, hvordan han saa paa de kongevalgte Landstingsmænds Opløsning, og jeg spurgte videre, om den ærede Minister eventuelt vilde benytte Retten til Opløsning. Den første Del af Spørgsmaalet besvarede den højtærede Konseilspræsident, og jeg kvitterer for Svaret. Den sidste Del besvarede han ikke. Maaske mener den højtærede Konseilspræsident, at han har besvaret den i en tidligere Udtalelse, idet han nemlig i en tidligere Tale har sagt, at Ministeriet ikke mente, at det var i Stand til at tage en Kamp op med Landstinget, og da en Opløsning af de kongevalgte vel maa betragtes som en Kamp med Landstinget, saa maa jeg deraf slutte, at den højtærede Konseilspræsident *ikke* ønsker denne Opløsning, og for saa vidt som det er Tilfældet, er der jo ikke saa forfærdelig meget ved at faa at vide, at de kongevalgte kunne opløses.

Jeg spurgte videre, om det ikke var Meningen at føre Undersøgelsen af Privatbankens Affærer i Forhold til Den sjællandske Bondestands Sparekasse til Bunds, eventuelt ved en kriminel Undersøgelse mod Privatbanken. Den højtærede Minister gik udenom dette Spørgsmaal, han gav sig til at tale om Erstatningssagen, som kunde blive rejst af Den sjællandske Bondestands Sparekasse mod Privatbanken, og sagde, at det var Likvidationskomiteen, som maatte tage Bestemmelse om, hvorvidt en saadan Erstatningssag kunde rejses. Men det, jeg spurgte den højtærede Minister om, og det, jeg ønsker fremdeles at spørge ham om, er, om han mener, at de Oplysninger, der ere fremkomne ved de ved Kriminalretten afholdte Forhør vedrørende Privatbankens Forhold til Den sjællandske Bondestands Sparekasse, ere udtømmende, om han ikke mener, der kunde være Grund til at søge disse Forhold yderligere oplyste, f. Eks. ved en Afhøring af Privatbankens Personale. Jeg tror, at der her er adskillige Forhold, som trænge til at afdækkes, jeg tror, at den offentlige Mening i Landet, og ikke mindst de sjællandske Bønder, ønsker, at der skal være fuld Klarhed her paa dette Omraade, og jeg vil indstændig anmode den